

fremsendelsen af anmodningen til *finansudvalget* har jeg“, udtalte ministeren, „fulgt gammel praksis. Sagen er da også i finansudvalget hidtil behandlet på normal vis. Jeg har et par gange været tilkaldt til samråd, ligesom udvalgets medlemmer under besøg på stedet har haft lejlighed til at bese området og drøftet projektet. Der har ikke over for mig fra finansudvalgets side været udtrykt ønske om en anden fremgangsmåde, og jeg finder det naturligt, at finansudvalget viderebehandler og afgør sagen på sædvanlig måde.

Derimod kan jeg naturligvis ikke have noget imod, at sagen drøftes her i det høje ting, ikke mindst på baggrund af en til tider ret livlig offentlig debat. Det er forståeligt, at en ekspropriation af det omfang, min anmodning til finansudvalget angiver, har givet anledning til bekymring blandt familier, der berøres af ekspropriationen. Jeg har fuld forståelse herfor og har bl. a. af denne grund været interesseret i, at ekspropriationen ikke får større omfang end strengt nødvendigt, hvilket anmodningen også er udtryk for. Erhvervelsen er imidlertid uundgåelig, såfremt man skal udbygge forsvaret på det grundlag, der blev lagt ved forsvarsforliget i 1960.“

Efter at *Skræppenborg-Nielsen* havde repliceret, fremsatte *Lysholt Hansen* (S) en redegørelse for sagens behandling i finansudvalget. Han udtalte bl. a.: „Siden den højtærede forsvarsminister den 4. november forelagde sit aktstykke i finansudvalget, har det dér fået en meget grundig behandling med *besigtigelse af arealerne* og med modtagelse i Oksbøl af alle de *deputationer* fra de interesserede parter, der ønskede at fremføre deres synspunkter for finansudvalget. Siden har vi i udvalget modtaget et kæmpemateriale fra såvel de interesserede ministre som fra forskellige grupper af den lokale befolkning. Finansudvalget er således *ikke færdig med sin behandling af sagen*. Den store materialesamling har naturligvis givet anledning til, at vi har måttet stille mange spørgsmål til den højtærede forsvarsminister, også så sent som i formiddags. Mange af dem er besvaret, men flere står endnu ubesvarede, og vi har fået den allerbedste behandling med hensyn til løfter om besvarelse også af de hidtil ubesvarede spørgsmål. Det vil vel vare endnu nogen tid, inden disse svar er fremme hos os.“

Lysholt Hansen fandt det derfor naturligt, at forslaget til folketingsbeslutning henvistes til finansudvalget, der derved ville få lejlighed til at arbejde videre med sagen, som man først kunne tage endelig stilling til, når den var belyst fra alle sider.

Også fra anden side blev det fremhævet, at sagen måtte overvejes meget nøje, før der blev truffet en afgørelse, særlig i betragtning af de alvorlige konsekvenser, ekspropriationerne ville få for de ejendomsbesiddere, der måtte afstå deres ejendom.

Ved forhandlingens slutning vedtoges det uden afstemning at henvise forslaget til folketingsbeslutning til finansudvalget, efter at *Aksel Larsen* (SF) havde gjort opmærksom på, at han gik ud fra,